

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO**
IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

JAWNE

~~RESTRIKCYJNE~~

POUFNE

Egz. nr 25

KIERUNKI DOSKONAŁENIA
DZIAŁALNOŚCI SŁUŻBOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

60691

WARSZAWA 1987

**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO**

IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

JAWNE

~~RESTRYKCYJNE~~

~~POUFNE~~

Egz. nr 25

KIERUNKI DOSKONALENIA
DZIAŁALNOŚCI SŁUŻBOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

60691

WARSZAWA 1987

150306 Anna KOLEK
Podst. prot. pnacl. Nu uch 648
2 dn. 24.02. 2006

~~ZASTRZEZONE~~

~~POUWNE~~
Egz. Nr. 25

JAWNE

KIERUNKI DOSKONALENIA DZIAŁALNOŚCI SŁUŻBOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

Ordinam

~~Ordinam nie ZASTRZEZONE
24.01.2003 Jan Kalina~~

Doskonalenie działalności Akademii Sztabu Generalnego WP pod względem wychowawczym, dydaktyczno-naukowym i techniczno-gospodarczym jest przeniesieniem na grunt praktycznej realizacji postanowień zawartych w Uchwale X Zjazdu PZPR z jednoczesnym uwzględnieniem:

- zaleceń zawartych w "Dyrektywie ministra obrony narodowej do szkolenia Sił Zbrojnych PRL w latach 1986-1990";

- zadań sformułowanych w rozkazach ministra obrony narodowej do szkolenia Sił Zbrojnych PRL na lata 1986 i 1987 oraz wystąpieniach kierowniczej kadry MON na dorocznych odprawach szkoleniowych Sił Zbrojnych PRL;

- zaleceń uwzględnionych w "Zbiorczym protokole z kontroli ASG WP przeprowadzonej przez ministra obrony narodowej w dniach 10-13 grudnia 1984 r." oraz w protokole kontroli problemowej przeprowadzonej przez GZP WP w styczniu 1987 r.;

- wytycznych szefa Sztabu Generalnego WP przekazanych ASG WP w dniu 18.3.1986 r.;

- propozycji, uwag i wniosków zgłoszonych przez instytucje centralne MON oraz dowództwa OW i RSZ.

Zasadniczym celem niniejszego opracowania jest sprecyzowanie generalnych kierunków działania ASG WP i określenie najważniejszych zadań na najbliższe 10-lecie, których realizacja - po ich zaakceptowaniu przez ministra obrony narodowej - zapewni należyte przygotowanie kadr dowódczych i sztabowych szczebla taktycznego i operacyjnego do kierowania wojskami na polu walki w warunkach, jakie mogą się ukształtować pod koniec bieżącego i na początku przyszłego stulecia, a także przygotowanie tych kadr do kierowania wojskami w okresie pokoju. Dokument ten będzie stanowił podstawę do organizacji pracy

polityczno-wychowawczej, procesu dydaktycznego oraz działalności naukowej, a także do wszechstronnego zabezpieczenia tych poczynań i do kierowania nimi zgodnie z myślą przewodnią X Zjazdu PZPR.

I PROGNOZA

Przewiduje się, że w perspektywie najbliższych lat mimo wielostronnych iniejatyw pokojowych Związku Radzieckiego, Polski i innych państw socjalistycznych zagrożenie imperialistyczne w dziedzinie ideologicznej, ekonomicznej i militarnej najprawdopodobniej nie ulegnie zasadniczym zmianom. Nie wyklucza się oczywiście, że pod niektórymi względami może nastąpić odprężenie sytuacji. Wydaje się jednak, że w większości wypadków należy się liczyć z jej zaostrzeniem, co nie pozostanie bez wpływu na konieczność doskonalenia systemu obronności oraz zdolności i gotowości bojowej sił zbrojnych, a także na przygotowanie i kształcenie kadr dowódczych i sztabowych.

Ocenia się, że największym zagrożeniem dla pokoju i bezpieczeństwa nadal będzie imperialistyczna polityka Stanów Zjednoczonych AP i ich głównych sojuszników z NATO, zwłaszcza RFN. Znajduje to potwierdzenie m.in. we wzroście budżetów przeznaczonych na cele wojenne, w nieustannym rozwoju potencjału militarnego, wywoływaniu lokalnych konfliktów zbrojnych i systematycznej modyfikacji strategicznej koncepcji "głębokich uderzeń" i "bitwy powietrzno-lądowej - 2000", a także doskonaleniu środków walki, w tym ich donośności, dokładności i siły rażenia. Stopniowo zaciera się granice między skutkami użycia precyzyjnej broni konwencjonalnej a broni masowego rażenia.

Coraz większy wpływ na ofensywny charakter sił zbrojnych potencjalnych przeciwników będą miały łączone w jeden system

techniczne środki rozpoznania, ogniowego rażenia i elektronicznego sterowania. Bardzo ważną rolę spełniać będą systemy rozpoznawczo-uderzeniowe oraz siły powietrzne, oddziały i związki powietrznodesantowe, szturmowe i specjalne. Nadal będzie wznosiła się siła uderzeniowa i manewrowa wojsk pancernych i zmechanizowanych. Zwiększać się będzie rozmach przestrzenny operacji i walki prowadzonych w wymiarze lądowo-powietrznym i eterze.

Rozwój i wzrost potencjału militarnego państw NATO nie pozostaną bez wpływu na doskonalenie obronności państw Układu Warszawskiego, w tym naszego kraju i jego sił zbrojnych. Sytuacja będzie miała również zauważalny wpływ na przygotowywanie kadr dowódczych i sztabowych oraz na realizację zadań przez szkolnictwo wojskowe, szczególnie akademickie. Zakłada się, że w przyszłości wymagania stawiane tym kadrom będą wzrastały szybciej niż w latach minionych. Zważą na tym zarówno rozwój naukowo-techniczny, jak i zarysowujące się zmiany i przeobrażenia w zasadach organizacji oraz prowadzenia operacji i walki na lądzie, w powietrzu i eterze. Kierownicza kadra szczebli taktycznych coraz częściej będzie musiała dokonywać ocen i analiz również w kategoriach operacyjnych. Spowodowane to zostanie m.in. gwałtownymi i szybkimi zmianami sytuacji na lądzie, w powietrzu i eterze, coraz większą manewrowością działań bojowych, rozwijaniem operacji i walki na szerokim froncie i dużej głębokości, przenoszeniem działań na głębokie tyły oraz powstawaniem izolowanych ognisk walki. W świetle tych prognoz szczególnego znaczenia nabierze racjonalne wykorzystanie własnych sił i środków. Będzie ono wymagało nieustannego poszukiwania coraz doskonalszych rozwiązań, potęgujących siłę wojsk oraz zapewniających osiągnięcie celów operacji i walki przy minimalnych stratach włas-

nych. Poważniejsza niż dotychczas rola w uzyskaniu przewagi nad nieprzyjacielem przypadnie kierowaniu, dowodzeniu i zarządzaniu zarówno podczas działań wojennych, jak i w okresie pokojowego szkolenia wojsk.

II ZASADNICZE ZADANIA

W procesie kształcenia Akademii Sztabu Generalnego WP na najbliższe dziesięciolecie nie przewiduje się większych zmian. Muszą natomiast ulec znacznym przewartościowaniom cele i zadania tego szkolenia oraz sposoby ich realizacji. Przyjęto, że podobnie jak obecnie proces kształcenia będzie obejmował:

- po pierwsze - wyszkolenie w ramach trzyletnich studiów oficerów dyplomowanych dla wojsk lądowych oraz wojsk lotniczych i wojsk obrony powietrznej kraju. Oficerowie ci powinni być przygotowani do dowodzenia i pracy sztabowej na szczeblach pułku i dywizji oraz posiadać niezbędną wiedzę i umiejętności potrzebne do wykonywania zadań na stanowiskach w ogniwach operacyjnych;

- po drugie - podwyższanie kwalifikacji absolwentów akademii wojskowych na studiach podyplomowych w celu przygotowania ich przede wszystkim do pracy na stanowiskach szczebla operacyjnego i w instytucjach centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej;

- po trzecie - wykształcenie na potrzeby własne i innych wojskowych uczelni akademickich oraz dla wyższych szkół oficerskich o profilu dowódczym kadry dydaktyczno-naukowej - doktorów i doktorów habilitowanych nauk wojskowych;

- po czwarte - prowadzenie badań naukowych, głównie w dziedzinie sztuki wojennej, nacełowanych przede wszystkim na roz-

wiązywanie problemów wynikających z potrzeb kierownictwa MON i podległych mu instytucji centralnych oraz okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych, a także podyktowanych potrzebami wewnętrznymi ASG WP.

Z analizy zadań dotyczących doskonalenia obronności PRL, zawartych w Ustawie o powszechnym obowiązku obrony PRL z 21 listopada 1967 r. oraz Wytycznych KOK do działalności związanej z doskonaleniem systemu obrony państwa w latach 1986-1990 z 27 marca 1986 r., a także z dotychczasowej pracy dydaktyczno-naukowej, świadczonej na rzecz niektórych ogniw centralnego aparatu administracyjnego wynika, że w najbliższych latach może zaistnieć potrzeba poszerzenia działalności ASG WP o jeszcze jeden kierunek: doskonalenia kierowniczych kadr partyjnych, państwowych i administracyjnych szczebla centralnego w zakresie obronności.

Powyższa struktura organizacyjna procesu szkolenia dotyczy okresu pokojowego. Na czas wojny - zgodnie z obowiązującymi ustaleniami, ulegnie ona następującym zmianom:

- po pierwsze - w miejsce trzyletnich studiów dyplomowych wprowadzony zostanie sześciomiesięczny kurs przeszkolenia, przygotowujący oficerów w zasadzie tych samych specjalności, co w pokojowym okresie nauczania, do dowodzenia i pracy sztabowej na szczeblach taktycznych;

- po drugie - zostaną również skrócone do trzech miesięcy studia podyplomowe. Ich głównym celem - podobnie jak w okresie pokojowym - będzie przygotowanie oficerów do pracy na szczeblach operacyjnych;

- po trzecie - jeśli pozwolą na to warunki, wówczas utrzymać się podwyższanie kwalifikacji kadry w drodze doktoryzacji i

habilitacji;

- po ozwarte - badania naukowe zostaną ukierunkowane przede wszystkim na rozwiązywanie problemów bojowego użycia wojsk i na upowszechnianie wynikających z tego wniosków.

Szczegółowe dane dotyczące szkolenia w czasie wojennym zawierają programy szkolenia zaakceptowane przez szefa Sztabu Generalnego WP 25 lipca 1986 roku.

Doskonalenie działalności wychowawczej i dydaktyczno-naukowej w najbliższym dziesięcioleciu będzie wymagało dokonania znacznych przewartościowań merytorycznych i usprawnień w kierunkach działalności oraz w celach i zadaniach ASG WP. Wskazują na to zarówno obecne, jak i dające się przewidzieć zmiany, zwłaszcza w zasadach organizacji i prowadzenia walki i operacji oraz w uzbrojeniu i wyposażeniu wojsk. Wspomniane przewartościowania obejmą przede wszystkim:

1. Wychowanie kadry akademickiej i słuchaczy

Działalność w tej dziedzinie - podobnie jak dotychczas - powinna być ukierunkowana przede wszystkim na kształtowanie zaangażowanych postaw ideowo-politycznych, wyrażających się przywiązaniem do partii i władzy ludowej oraz konsekwentną realizacją ich zaleceń, a także wzorowym wypełnianiem powinności żołnierskich.

W procesie wychowania, zwłaszcza słuchaczy, będzie należało położyć większy niż dotychczas nacisk na znajomość literatury marksistowsko-leninowskiej oraz na umiejętne zastosowanie wynikających z niej wniosków w praktyce. Nieodzowne będzie także zwiększenie odporności ideowej i politycznej kadry akademickiej i słuchaczy na wszelkie przejawy wrogiej propagandy oraz na wszechstronne ich przygotowanie do jej zwalczania. Większą niż dotychczas wagę powinno się przywiązywać do wyrobienia wysokiego poczu-

cia odpowiedzialności partyjnej i służbowej za wypyki uzyskiwane w pracy, a także do podwyższenia wrażliwości kadry i słuchaczy na wszelkie przejawy zła - niegospodarność, zaniedbania, marnotrawstwo, łamanie regulaminów, przepisów itd. Trzeba będzie również staranniejszą niż dotychczas przygotowywać słuchaczy do pracy wychowawczej z podwładnymi - kadrami i żołnierzami zasadniczej służby wojskowej.

Zamierzenia szkoleniowo-wychowawcze - programowe i pozaprogramowe - powinny być planowane w taki sposób, żeby w wyniku ich realizacji lepiej niż dotychczas przestrzegano na codzień zalecenia "Etyki żołnierza zawodowego...", postanowienia regulaminów Sił Zbrojnych PRL oraz rozkazy i zarządzenia.

2. Proces dydaktyczny

Obecne i perspektywiczne zmiany w sztuce wojennej, zwłaszcza w przygotowaniu oraz prowadzeniu walki i operacji, wymagają dalszego doskonalenia procesu nauczania pod względem organizacyjnym, merytorycznym i metodycznym.

Konieczne są dalsze usprawnienia procesu pedagogizacji kadry dydaktycznej. Zachodzi również potrzeba większego niż dotychczas przybliżenia tej kadry do problematyki dowództw i wojsk, zwłaszcza do twórczego wykorzystywania ich doświadczeń w procesie podwyższania własnych kwalifikacji i nauczania słuchaczy. Okresowemu doskonaleniu powinny być poddawane programy nauczania w celu wyeliminowania z nich tematów mało przydatnych lub wręcz zbędnych oraz dostosowania treści tych programów do wniosków wypływających z badań naukowych, doświadczeń z konfliktów i wojen lokalnych, doświadczeń uczełni bratnich armii oraz rzeczywistych potrzeb szkoleniowych naszych wojsk. Dalszy postęp powinien nastąpić w prowadzeniu zajęć ze słuchaczami. Należy również - sto-

sownie do zmian, jakie zajdą w procesie nauczania - racjonalizować pracę samokształceniową /naukę własną/, zachowując najwłaściwsze proporcje między liczbą i pracochłonnością zleconych do wykonania zadań, a czasem przewidzianym w porządku dnia na ich realizację.

Dalszemu, zauważalnemu ograniczeniu powinna ulec zbyt duża liczba przedmiotów, prowadząca do rozproszenia wysiłku szkoleniowego. Wyraźniej musi być również określona ich ranga. Stosownie do tych zamierzeń trzeba będzie w większym stopniu niż dotychczas preferować aktywne metody nauczania, pobudzające szkolonych do intensywnego myślenia - samodzielnego i zbiorowego.

Należałoby znacznie odciążyć słuchaczy od nadmiernej liczby zadań o charakterze "mechanicznym", nie przynoszących im większych korzyści szkoleniowych. Oddziaływanie szkoleniowo-wychowawcze kadry w ramach zajęć programowych i w czasie pozalekcyjnym powinno pobudzać słuchaczy do samodzielnego studiowania literatury przedmiotowej i poszukiwania nowych, nieszablonowych rozwiązań oraz do odważnego przedstawiania i uzasadniania swoich poglądów /decyzji, rozwiązań/. Szczególną uwagę należy zwrócić na lepsze niż dotychczas praktyczne przygotowanie słuchaczy, zwłaszcza na umiejętność organizacji walki i operacji oraz na zabezpieczenie działań bojowych. Powinno to być podbudowane doskonałą znajomością nieprzyjaciela oraz możliwości bojowych jego i własnych, a także zasad użycia poszczególnych rodzajów wojsk i służb.

3. Działalność naukowa

Praca naukowa powinna być bardziej niż dotychczas spójna z poczynaniami w dziedzinie wychowania i dydaktyki. Mając na względzie jej efektywność - trzeba rozwijać ją w dwóch płaszc-

czynach, z których pierwsza obejmowałaby przygotowanie kadr naukowych, druga zaś - prowadzenie prac naukowych. Między tymi płaszczyznami musi być zachowana ściślejsza niż dotychczas spójność. Innymi słowy: podwyższanie kwalifikacji naukowych, zwłaszcza doktoryzacja i habilitacja kadry dydaktyczno-naukowej akademii, powinno następować w ramach prac naukowych uczelni.

Dotychczasowa działalność w dziedzinie uzyskiwania stopni i tytułów naukowych wymaga dalszego doskonalenia. Dotyczy to przede wszystkim staranniejszego niż dotychczas doboru tematów rozpraw doktorskich i habilitacyjnych. Musi również wzrosnąć wymagalność w odniesieniu do wartości naukowej i przydatności praktycznej tych rozpraw. Większą niż dotychczas wagę należy także przywiązywać do dorobku naukowego doktorantów i habilitantów. Dotyczyć to powinno szczególnie tych oficerów, których planuje się wyznaczyć na stanowiska docentów, lub w stosunku do których czyni się starania o nadanie im tytułu naukowego. Wojskowi naukowcy oprócz wiedzy i umiejętności muszą mieć niezbędny staż liniowy na odpowiednich stanowiskach. Zakłada się, że stopień doktora nauk wojskowych powinien być uzyskiwany w wieku do 40 lat, doktora habilitowanego - do 45 lat, nadanie tytułu profesora - przed upływem 50-55 lat życia.

Wymagają również usprawnienia organizacja i prowadzenie prac naukowo-badawczych. Liczba tych prac i ich tematyka muszą być dostosowane do rzeczywistych możliwości kadry dydaktyczno-naukowej akademii. Wspomniane prace naukowo-badawcze powinny być prowadzone w dwóch kierunkach. Pierwszy z nich, główny - obejmowałby zadania wynikające z potrzeb wojsk, zlecone przez przełożonych ASG WP lub - w uzasadnionych wypadkach - podejmowane z własnej inicjatywy, natomiast drugi - zadania mające na celu

zaspokojenie potrzeb ASG WP lub innych jednostek wyższego szkolnictwa wojskowego. Wszystkie te zadania - podobnie jak dotychczas - zamierza się realizować w trybie służbowym lub służbowo-zleconym, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach - w trybie zleconym.

Działalność naukowo-badawcza ASG WP powinna być wspierana przez system starannie zaplanowanych i wzorowo przygotowanych konferencji, sympozjów, narad itp. oraz współpracy z odpowiednimi ogniwami dowodzenia sił zbrojnych.

Praca naukowo-badawcza musi być zorganizowana w taki sposób, żeby jej rezultaty w większym niż dotychczas stopniu znajdowały zastosowanie w praktyce.

4. Przygotowanie kadr

Wzrost zadań w dziedzinie wychowania oraz w działalności dydaktycznej i naukowo-badawczej stawia zwiększone wymagania przed kadrą akademicką. Aby sprostać tym wymaganiom i zapewnić harmonijną realizację nowych odpowiedzialnych zadań, należy dążyć do tego, żeby około 40 % kadry dydaktyczno-naukowej ASG WP stanowili oficerowie w wieku do 40 lat życia, 35-40 % - do 50 i 20-25 % powyżej tego wieku.

Poszczególne komórki dydaktyczno-naukowe /zakłady, katedry, instytuty/ powinny mieć do 70 % kadry, która rozpoczęła pracę w akademii bezpośrednio po ukończeniu wyższych studiów i nie mniej niż 30 % skierowanych do akademii z ogniw liniowych - dowództw, sztabów lub szefostw. Pierwsza część tej kadry /do 70 %/ niezależnie od podwyższania swoich kwalifikacji naukowych /pedagogizacja, doktoryzacja, habilitacja/ powinna okresowo odbywać staże liniowe dostosowane do posiadanego stopnia lub stanowiska. Druga część /30 %/ - w zależności od stanowiska zajmowanego

w wojskach - mogłaby być całkowicie lub częściowo zwolniona od odbywania wspomnianego stażu. Oficerom pełniącym służbę w wojskach i przewidywanym w przyszłości do pracy dydaktyczno-naukowej należałoby zapewnić warunki do podwyższania kwalifikacji naukowych przed skierowaniem ich do pracy w ASG WP.

Dobór oficerów na stanowiska kierownicze powinien być szczególnie staranny. Szefowie katedr i ich zastępcy powinni pełnić służbę lub mieć zalozoną praktykę na kierowniczych stanowiskach szczebla dywizyjnego lub wyższych; pozostali oficerowie piomu dydaktyczno-naukowego, np. adiunkci, wykładowcy, st. asystenci i asystenci - na stanowiskach spójnych ze szczeblem szkolenia prowadzonego przez nich w ASG WP.

W wypadku zorganizowania w przyszłości szkolenia kierowniczej kadry partyjnej, państwowej i administracyjnej w zakresie obronności kraju, zachodziłaby potrzeba dokonania, odpowiednio wcześniej, doboru i przygotowania kadry dydaktycznej do prowadzenia zajęć w tej dziedzinie.

Włócej niż dotychczas uwagi trzeba poświęcić doborowi i doskonaleniu cywilnej kadry naukowej zatrudnionej w ASG WP. Należy także w większym stopniu niż dotychczas angażować do pracy w ASG WP, w charakterze pracowników cywilnych, najbardziej wartościowych oficerów, zwłaszcza profesorów i docentów przechodzących w stan spoczynku.

Dalszego doskonalenia wymaga rekrutacja słuchaczy na studia dyplomowe. Szczególną uwagę należy zwrócić na lepsze niż dotychczas wykorzystanie dwuletniego okresu przygotowawczego.

5. Zabezpieczenie działalności służbowej

Przewidywane przeobrażenia i zmiany wymagają nadania wyższej niż dotychczas rangi zabezpieczeniu działalności wychowawczej,

dydaktycznej i naukowej. Dotyczy to przede wszystkim rozbudowy i dostosowania do potrzeb, wynikających ze znowelizowanych programów nauczania, bazy szkoleniowej, w tym głównie bazy bibliotecznej /regulaminy, instrukcje, podręczniki, opracowania metodyczne, skrypty, tablice poglądowe, mapy, foliogramy, przeźrocza, filmy itp./, bazy gabinetowej /mikrokomputery, środki organizacyjno-techniczne, stoły plastyczne itp./ oraz bazy polowej /szkolne ośrodki dowodzenia/. Baza ta powinna być w większym niż dotychczas stopniu spójna z treścią programów nauczania i sprzyjać osiągnięciu celów dydaktycznych, a jednocześnie - zmniejszyć pracochłonność związaną z przygotowaniem poszczególnych zajęć.

Należy wzbogacić dotychczasowe zasoby literatury fachowej - krajowej i zagranicznej, a także zwiększyć jej dostępność i stopień wykorzystania, głównie przez aktywizację Ośrodka Naukowej Informacji Wojskowej.

Konieczne jest dokonanie zmian w bazie sportowej niezbędnej do utrzymywania należytej kondycji fizycznej kadry i słuchaczy. Należy również nadal doskonalić bazę kulturalno-oświatową. Trzeba też polepszać warunki bytowe kadry zawodowej i słuchaczy, zwracając szczególną uwagę na skracanie do 1-2 lat czasu oczekiwania na kwaterę służbową.

Większą niż dotychczas wagę należy przywiązywać do zabezpieczenia procesu dydaktycznego pod względem transportowym. Zwiększony nacisk musi być położony na zabezpieczenie obiektów ASG WP przed dostępem osób postronnych oraz na ochronę dokumentów stanowiących tajemnicę państwową i służbową. Należy poczynić dalsze starania o ścisłe przestrzeganie regulaminów i przepisów, zwłaszcza w odniesieniu do pełnienia służb dyżurnych i wart oraz do utrzymania wzorowego wyglądu żołnierzy, a także porządku wojskowego.

go. Trzeba również stworzyć kadry i słuchaczom lepsze warunki szkoleniowe i bytowe.

Zrealizowanie wspomnianych celów i zadań będzie wymagać od kadry zwiększonego wysiłku. Od niego bowiem będzie zależeć dobre przygotowanie wychowanków uczelni do wykonywania nowych, znacznie trudniejszych niż obecnie zadań, z jakimi zetkną się na przełomie bieżącego i przyszłego stulecia.

Szczegółowe dane dotyczące realizacji celów i zadań w poszczególnych dziedzinach działalności służbowej ASG WP przedstawiono w rozdziałach III-VII.

III PRACA PARTIJNO-POLITYCZNA

W perspektywie najbliższych lat główny wysiłek pracy partyjno-politycznej, jako integralnej części procesu kształcenia, wychowania i rozwoju naukowego, będzie skierowany na zapewnienie wysokiego stanu moralno-politycznego, zwartości ideowej oraz zdyscyplinowania społeczności akademickiej. Będzie to wymagało przede wszystkim twórczego upowszechniania ideologii marksistowskiej, podwyższenia poziomu kultury politycznej, doskonalenia umiejętności klasowej interpretacji i oceny współczesnych procesów społeczno-politycznych, wzbogacania i umacniania postaw patriotycznych, a także stwarzania głębokich motywacji do świadomej dyscypliny oraz zaangażowanej służby i pracy. Realizacja tych zadań - głównie ze względu na ich rangę i znaczenie - postawi nowe, zwiększone wymagania przed kadrami akademickimi. W celu pomysłowej ich realizacji planuje się:

A. W dziedzinie pracy partyjnej i wewnątrzorganizacyjnej

1. Nasilić studiowanie materiałów X Zjazdu PZPR i zmobilizować cały stan akademii do aktywnej realizacji wynikających z

nich wniosków i zaleceń. Zwrócić szczególną uwagę na zaangażowaną, dokładną i terminową realizację zamierzeń ujętych w ogólnoakademickim programie opracowanym na podstawie Uchwały X Zjazdu PZPR. Podnieść rolę i znaczenie podstawowych organizacji partyjnych, zwracając szczególną uwagę na ich aktywizację oraz na konstruktywny udział w usprawnianiu życia i działalności uczelni. Udoskonalить dotychczasowy model współpracy dowódców /szefów/ i organizacji partyjnych oraz młodzieżowych. W sposób twórczy "przetapiać" na grunt praktycznej działalności wnioski i zalecenia wynikające z plenarnych posiedzeń KC PZPR.

2. Przywiązywać większą niż dotychczas wagę do szkolenia ideowo-politycznego kadry dowódczej i dydaktyczno-naukowej oraz słuchaczy. W szkoleniu tym nadać priorytet nowoczesnym metodom przekazu informacji z szerokim zastosowaniem techniki audiowizualnej. Doskonalить metody podwyższania kwalifikacji na Wieczorowym Uniwersytecie Marksizmu-Leninizmu. Położyć szczególny nacisk na szkolenie ideowo-polityczne z chorążymi i podoficerami zawodowymi, żołnierzami zasadniczej służby wojskowej - junakami oraz pracownikami cywilnymi.

3. Otoczyć zwiększoną opieką organizacje społeczne. Skutecznie wspierać poczynania tych organizacji związane z realizacją zadań statutowych, pomagając w kształtowaniu ideowo-politycznych postaw ich członków. Utrzymywać szczególnie bliskie więzi z organizacjami skupiającymi byłych żołnierzy zawodowych i rodzin wojskowe. Udzielać liczącej się pomocy schorowanym i samotnym, a także rodzinom po zmarłych żołnierzach.

B. W dziedzinie dydaktyczno-naukowej

1. Znowelizować dotychczasowy program szkolenia ideowo-politycznego słuchaczy, kładąc główny nacisk na jego dostosowa-

nie do tych potrzeb z jakimi zetkną się w wojskach po zakończeniu studiów akademickich. Pełniej i wszechstronniej przygotowywać słuchaczy - jako przyszłych dowódców i oficerów sztabu - do współdziałania z organami partyjno-politycznymi podczas ćwiczeń. Przejawić jak największą dbałość o przygotowywanie pouczających sytuacji polityczno-militarnych i społecznych jako istotnej części tła taktycznego /operacyjnego/ do ćwiczeń grupowych i dowódczo-sztabowych przerabianych wspólnie ze słuchaczami Akademii Sztabu Generalnego WP i Wojskowej Akademii Politycznej.

2. Przewidzieć więcej niż dotychczas czasu i udoskonalić metody przygotowania słuchaczy do udziału w pracy partyjno-politycznej i społecznej prowadzonej w okresie pokoju, głównie na szczeblu oddziału i związku taktycznego. Zwrócić szczególną uwagę na umiejętność łączenia pracy służbowej z partyjno-polityczną podczas rozwiązywania najważniejszych zadań - wychowawczych, szkoleniowych, gospodarczych itp. Przygotować słuchaczy do aktywnego udziału w pracy organizacji społecznych oraz dać im niezbędne podstawy do współpracy z terenowymi instancjami partyjnymi oraz terenowymi organami administracji państwowej.

3. Dokonać dalszego, liczącego się postępu w zabezpieczeniu procesu dydaktyczno-naukowego. Rozbudować dotychczasową, zbyt skromną w stosunku do potrzeb, bazę szkoleniową mając głównie na uwadze zorganizowanie wzorowego gabinetu metodycznego, pomocnego przede wszystkim w realizacji zajęć programowych. Zwrócić uwagę na staranne zabezpieczenie szkolenia programowego pod względem literaturowym. Śmiało i szerzej niż dotychczas wykorzystywać w procesie nauczania i samokształcenia technikę dydaktyczną - audiowizualną i komputerową.

C. W dziedzinie propagandowo-szkoleniowej

1. Uczynić działalność propagandową skutecznym orężem w walce o kształtowanie wzorowych postaw przede wszystkim kadry dydaktyczno-naukowej i słuchaczy. Główny kierunek tej działalności skierować na doskonalenie stanu moralno-politycznego, w tym dyscypliny, oraz na podwyższanie poczucia odpowiedzialności, wyuczulenia na przejawy zła, dbałości o mienie wojskowe. Skuteczniej i operatywniej niż dotychczas obnażać istotę poczynań państw imperialistycznych. Odważniej i w sposób przekonujący prezentować działalność państw socjalistycznych, zwłaszcza w dziedzinie umacniania pokoju światowego.

2. Znacznie poszerzyć i udoskonalić działalność propagandową przede wszystkim w dziedzinie szkolenia. Osiągnąć taki stan, żeby ta działalność zarówno w treści, jak i w formie pobudzała szkolenych i szkolonych do służbowego przedownictwa. Popularyzować i satysfakcjonować żołnierzy zawodowych uzyskujących najlepsze wyniki w szkoleniu, służbie i pracy społecznej. Stosować odpowiednie metody zachęty w stosunku do tych żołnierzy i pracowników, którzy wbrew ich potencjalnym możliwościom nie uzyskują zadowalających wyników.

3. Podjąć działania w celu wzbogacenia pracy propagandowej pod względem treści i formy. Ożywić propagandę ustną - bezpośrednią, prowadzoną przez odpowiednio do tego przygotowanych żołnierzy /pracowników/ i pośrednią - za pomocą technicznych środków przekazu. Uruchomić i skutecznie oddziaływać propagandowo na stan osobowy akademii przy wykorzystaniu radiowęzła. Wzmocnić dbałość o treść, formę i estetykę wystroju propagandowego. Podjąć starania o rozbudowę sali tradycji ASG WP z ekspozycją jawną, tajną i o charakterze muzealnym.

D. W dziedzinie upowszechnienia kultury i oświaty

1. Nasilić i uatrakcyjnić działalność kulturalno-oświatową prowadzoną wśród żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz żołnierzy zasadniczej służby wojskowej, junaków i pracowników cywilnych. W realizacji tego zadania zwrócić szczególną uwagę na kadry dydaktyczno-naukowe i słuchaczy, mając na względzie przede wszystkim ich rozwój intelektualny. W tych poczynaniach kierować się głównie "Programem rozwoju kultury w SZ PRL" i opracowanym na tej podstawie "Programem rozwoju kultury w ASG WP".

2. W doskonaleniu edukacji kulturalnej, zwłaszcza słuchaczy, lepiej niż dotychczas wykorzystywać potencjalne możliwości filii 3-letniego "Państwowego Studium Kultury i Oświaty Dorosłych" utworzonej w ASG WP. Zamierzenia realizowane w ramach wspomnianego studium dostosować do treści programu kształcenia i wychowania w ASG WP, zwracając uwagę na potrzeby słuchaczy z jakimi zetkną się w wojskach po zakończeniu studiów akademickich. Zachować optymalne proporcje między liczbą i charakterem zamierzeń kulturalno-oświatowych, a czasem jakim dysponują słuchacze.

3. Nadać odpowiednią rangę czytelnictwu. Znacznie powiększyć zbiory biblioteczne, zwłaszcza w działach spójnych z profilem uczelni. Poczynić starania o lepszy niż dotychczas dobór filmów i efektywne spożytkowanie ich treści w działalności szkoleniowo-wychowawczej i kulturotwórczej. W rozwijaniu kultury i oświaty udzielić niezbędnej pomocy ogólnoakademickim organizacjom społecznym, zwłaszcza Organizacji Rodzin Wojskowych, Związkowi Byłych Żołnierzy Zawodowych, Związkowi Bojowników o Wolność i Demokrację oraz organizacjom młodzieżowym.

Pomyślna realizacja powyższych zadań nie przekracza możliwości organu partyjno-politycznego akademii. Wymaga ona jednak

dokonania dalszych usprawnień w stylu i metodach pracy partyjno-politycznej zgodnie z zaleceniami kontroli problemowej GZP WP przeprowadzonej w styczniu 1987 r.

IV DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZA

Dotychczasowy system dydaktyczno-wychowawczy oraz nauczania zapewnia na ogół dobre przygotowanie nauczycieli akademickich i w większości wypadków należyte wykszolenie słuchaczy zgodnie z potrzebami poszczególnych rodzajów sił zbrojnych oraz rodzajów wojsk i służb. Nie oznacza to jednak, że system ten jest pod każdym względem zadowalający.

Z analizy procesu dydaktyczno-wychowawczego wynika bowiem, że jest on w zasadzie dostosowany do współczesnych potrzeb, natomiast w zbyt małym stopniu uwzględnia przyszłe wymagania z jakimi kadra i wychowankowie uczelni mogą się zetknąć w niezbyt odległej perspektywie tj. pod koniec bieżącego i na początku przyszłego stulecia. Ze wspomnianej analizy wynika również, że w tym systemie, zwłaszcza w dziedzinie nauczania, są jeszcze dość duże rezerwy, których umiejętne wykorzystanie może mieć liczący się wpływ na wzrost kwalifikacji kadry i słuchaczy.

W celu usprawnienia działalności dydaktyczno-wychowawczej, mającej szczególnie na uwadze dostosowanie jej do perspektywicznych potrzeb wojsk, planuje się:

A. W doskonaleniu kadry dydaktyczno-naukowej:

1. Poddać krytycznej analizie i ocenie dotychczasowy system przygotowania kadry pod względem pedagogicznym, ogólnowojskowym i specjalistycznym. Na podstawie wynikających stąd wniosków dokonać nowelizacji systemu doskonalenia kadry, zwracając szczególną uwagę na to, by jej wiedza i umiejętności zapew-

nialy dobre przygotowanie słuchaczy pod względem teoretycznym i praktycznym do rozwiązywania współczesnych i perspektywicznych zadań taktyczno-operacyjnych.

2. Znowelizować dotychczasowe sposoby odbywania staży /praktyk/ w wojskach przez kadre dydaktyczną i usprawnić zasady utrzymywania kontaktów z dowództwami, sztabami oraz szefostwami rodzajów wojsk i służb szczebla taktycznego i operacyjnego. Zwrócić szczególną uwagę na znajomość i praktyczne opanowanie przez kadre pracy organów dowodzenia oraz na twórcze stosowanie zasad taktycznego /operacyjnego/ użycia wojsk. Udoskonalić metody udzielania pomocy przez kadre akademicką tym organom w szkoleniu i doskonaleniu podległych im kadr dowódczych i sztabowych.

3. Nadrobić zaległości w opanowaniu przez kadre teorii organizacji i zarządzania oraz informatyki. Przygotować tę kadre do usprawniania dowodzenia i pracy sztabowej zarówno metodami "tradycyjnymi", jak i za pomocą środków organizacyjno-technicznych i techniki komputerowej, przeznaczonej do pracy w warunkach stacjonarnych /garnizonowych/ i polowych. Nauczyć kadre i wymagać od niej znacznie szerszego niż dotychczas zastosowania elektronicznej techniki obliczeniowej w procesie dydaktycznym oraz do rozwiązywania zadań w dziedzinie kierowania - dowodzenia, zarządzania i administrowania.

4. Pogłębić wiedzę kadry z zakresu dowodzenia oraz pracy sztabowej w warunkach pokojowych. Na bieżąco - z dostosowaniem do potrzeb - zapoznawać tę kadre z najważniejszymi decyzjami ministra obrony narodowej i osób z kierownictwa MON, a także z decyzjami dowódców okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych, regulującymi działalność służbową w tych warunkach. Przygotować kadre w niezbędnym zakresie do organizacji i kierowania procesem

szkolenia wojsk, a także do prac mobilizacyjnych i techniczno-gospodarczych. Wymagać od nauczycieli akademickich umiejętności przekazywania tej problematyki słuchaczom ze zwróceniem uwagi na spójność kierowania wojskami w okresie pokoju i wojny.

5. Przygotować kadre do doskonalenia dotychczasowych i poszukiwania nowych, skuteczniejszych metod nauczania słuchaczy. Zwrócić uwagę na optymalne wykorzystanie czasu szkolenia, traktując spójnie zajęcia programowe i samokształcenie. Wymagać od kadry większej niż dotychczas dbałości o zabezpieczenie procesu szkolenia pod względem literatury, materiałowym i technicznym. Ulepszyć dotychczasowy model szkolenia praktycznego słuchaczy w jednostkach wojskowych podczas przerwy wakacyjnej.

B. W nauczaniu słuchaczy studiów dyplomowych, podyplomowych i na kursach

1. We współpracy z właściwymi instytucjami centralnymi MON, dowództwami okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych opracować nowy model doboru i przygotowania kandydatów na studia w ASG WP. W modelu tym uwzględnić przede wszystkim problematykę, którą kandydaci powinni przerobić w okresie poprzedzającym studia, oraz organizację procesu dokształcania, a także pomoc, jakiej powinny im udzielić macierzyste jednostki wojskowe, wyższe ogniwa dowodzenia i ASG WP. Udoskonalić program miesięcznego kursu przygotowawczego organizowanego przez ASG WP i metodę przeprowadzania egzaminów wstępnych.

2. Znowelizować programy nauczania na studiach podyplomowych i dyplomowych, mając przede wszystkim na względzie znaczne zmniejszenie liczby przedmiotów oraz zoptymalizowanie siatki godzin przewidzianych na ich przerabianie. Wyeliminować z tych

przedmiotów tematy zbędne i nie mające większego znaczenia dla
szkolonych. Potraktować priorytetowo zajęcia praktyczne, zwłaszcza
w terenie, a także zajęcia wymagające od słuchaczy samodzielnego
lub zespołowego poszukiwania rozwiązań. Stworzyć dogodne warunki
do należytego opanowania przez słuchaczy aktualnie obowiązują-
cych - tradycyjnych i perspektywicznych metod organizacji oraz
prowadzenia walki i operacji, a także do wszechstronnego zabez-
pieczenia działań bojowych.

1. 3. Wypracować i wdrożyć lepsze niż dotychczas sposoby
przyswajania przez słuchaczy materiału przewidzianego w progra-
mach nauczania. Zwrócić uwagę na zachowanie właściwych proporcji
między czasem przewidzianym na nauczanie pod kierownictwem kadry
dydaktycznej a czasem samodzielnej pracy szkoleniowej słuchaczy.
Ograniczyć, a tam gdzie to będzie celowe - wyeliminować z procesu
szkolenia i samokształcenia słuchaczy czasochłonne zadania o cha-
akterze "mechanicznym". Lepiej niż dotychczas wykorzystywać
bazę szkoleniową podczas wykładów, zajęć grupowych i dowódczo-
-sztabowych, treningów, seminariów itp., a także w czasie nauki
własnej.

2. 4. W procesie kształcenia nadać wyższą niż dotychczas rangę
znajomości armii obcych, zwłaszcza NATO - ich organizacji, uzbro-
jeniu, wyposażeniu i zasadom prowadzenia działań. Zwrócić szcze-
gólną uwagę na umiejętność dokonywania oceny sytuacji i prognozowa-
nia działań oraz na wyciąganie wniosków zapewniających uprzedze-
nie nieprzyjaciela w jego zamierzeniach /działaniach/. Systema-
tycznie doskonalić metody organizacji i prowadzenia zintegrowa-
nego rozpoznania. Przygotować słuchaczy do skutecznego przeciw-
działania wszystkim rodzajom rozpoznania nieprzyjaciela, w tym
kosmicznego. Wpisać im zasady organizowania sprawnego obiegu

informacji rozpoznawczej, jej przetwarzania i wykorzystania.

5. W nauczaniu słuchaczy eksponować racjonalne i skoordynowane użycie wszystkich rodzajów sił zbrojnych, wojsk i służb zarówno w działaniach zaczepnych, jak i obronnych. Efektywniej niż dotychczas wykorzystywać ich możliwości bojowe, manewrowe i techniczne - w ścisłym powiązaniu z zabezpieczeniem techniczno-specjalnym i tyłowym. Nadać priorytet znajomości użycia środków zalozonych do supertechniki.

3
obrotu
6. Większe znaczenie przywiązywać do opanowania umiejętności dowodzenia i pracy sztabowej zarówno metodami tradycyjnymi, jak i przy użyciu nowoczesnych środków i urządzeń technicznych - mechanicznych i elektronicznych. Przygotować szkolonych do usprawniania dowodzenia i pracy sztabowej stosowanych w warunkach garnizonowych i polowych, zwracając szczególną uwagę na szerokie wykorzystywanie sformalizowanej dokumentacji, a także na przyspieszenie obiegu informacji oraz jej przetwarzanie i wydawanie.

4
7. Nadać nowe treści zasadzie ścisłego związku teorii z praktyką oraz wzbogacaniu procesu dydaktycznego aktualnymi osiągnięciami szkoleniowymi wojsk. Wszechstronniej wykorzystywać praktyki liniowe i szkolenie poligonowe do podwyższania umiejętności słuchaczy głównie w zakresie posługiwania się sprzętem bojowym oraz w kierowaniu codziennym szkoleniem wojsk, a także zarządzaniu gospodarką wojskową.

J
8. Doskonalić proces dydaktyczno-wychowawczy, nadając większą rangę rozwijaniu zainteresowań poznawczych słuchaczy, zwiększaniu ich aktywności myślowej oraz kształceniu i utrwalaniu właściwych cech charakteru, a także wysokich wartości dowódczych. Obciążyć pełną odpowiedzialnością wychowawczą wszystkich nauczycieli akademickich, zwłaszcza kierowników taktycznych grup szkoleniowych i ich przełożonych /szefów katedr, ich zastępców,

kierowników zakładów/ za wykształcenie i utrwalenie najważniejszych cech osobowości podczas wszelkich kontaktów ze słuchaczami, szczególnie zaś w czasie zajęć dydaktycznych w uczelni i ćwiczeń w terenie.

6. 9. Systematycznie wdrażać do procesu dydaktycznego ustalenia zawarte w "Planie rozwoju informatyki w ASG WP", zwracając szczególną uwagę na automatyzację dowodzenia oraz wykorzystanie elektronicznych maszyn cyfrowych w procesie decyzyjnym. W nauczaniu słuchaczy eksponować lepsze niż dotychczas sposoby racjonalnego posługiwania się wynikami symulacji komputerowej w rozwiązywaniu problemów taktycznych i operacyjnych.

7. 10. Zintensyfikować proces dydaktyczno-wychowawczy, szerzej wykorzystując nowoczesne techniczne środki dydaktyczne /plany przydatne w szkoleniu taktyczno-operacyjnym, mikrokomputery, sprzęt "Video", unowocześniony park poligraficzny/, a także przez lepsze niż dotychczas wykorzystanie istniejącej bazy szkoleniowej.

11. W ćwiczeniach grupowych i dowódczo-sztabowych oraz w pracach dyplomowych słuchaczy eksponować nowe /obecnie wprowadzone i perspektywiczne/ środki walki, dążąc do usprawnienia sposobów ich użycia i nadania głębszych treści zasadom walki i operacji.

V DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

W ostatnich latach w pracy naukowo-badawczej nastąpiły częściowe zmiany na lepsze. Okazuje się jednak, że osiągnięty poziom nie jest jeszcze na miarę potrzeb zarówno dowództw i wojsk, jak i ASG WP. Nie jest on także współmierny z potencjalnymi możliwościami kadry naukowej akademii. Istnieją tutaj na-

dal znaczne rezerwy. Działalność naukowo-badawcza nie ma także dostatecznie wyraźnych kształtów systemowych. Pozostawia również wiele do życzenia zarówno poziom prac naukowych, jak i stopień wykorzystania tych prac w procesie dydaktycznym i praktycznej działalności organów dowodzenia.

W celu usprawnienia tej dziedziny planuje się:

A. W podwyższaniu kwalifikacji naukowych

1. Podnieść rangę Rady Naukowej ASG WP. W znacznie szerszym zakresie niż dotychczas wykorzystywać tę radę do rozpatrywania problemów o kluczowym znaczeniu dla uczelni, przede wszystkim w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej. Zaktywizować działalność sekcji wchodzących w skład Rady Naukowej ASG WP. Polepszyć styl i metody pracy Rady Wydziału Wojsk Lądowych oraz Rady Wydziału Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Kraju. W większym stopniu niż dotychczas koordynować pracę rady naukowej i rad wydziałów zarówno na etapie planowania zamierzeń, jak i ich realizacji. Dokonywać pod koniec każdego roku akademickiego oceny pracy tych rad. Rozpocząć starania o utworzenie Rady Instytutu Badań Strategiczno-Obronnych.

2. Dokonać gruntownej rewizji dotychczasowych zasad organizacji i realizacji zamierzeń związanych z podwyższaniem kwalifikacji naukowych. W działalności tej ujętej w sposób systemowy wyodrębnić trzy sektory obejmujące następującą kadry:

- pierwszy - Akademii Sztabu Generalnego WP;
- drugi - wyższych szkół oficerskich;
- trzeci - instytucji centralnych MON oraz dowództw, sztabów i szefostw szczebla operacyjnego i taktycznego.

Udoskonalić dotychczasowe metody prowadzenia studiów doktoran-

kich - stacjonarnych, przemiennych i zaocznych. Poczynić starania o skrócenie czasu trwania studiów doktoranckich oraz przewodów doktorskich i habilitacyjnych.

3. Zlikwidować dowolność w wyborze tematów rozpraw doktorskich i habilitacyjnych. W porozumieniu z instytucjami centralnymi MON, wyższymi szkołami oficerskimi oraz z dowództwami szczebla operacyjnego i taktycznego sporządzić wykaz tematów rozpraw naukowych. Zachować właściwe proporcje między tematyką szczebla taktycznego /od pododdziału wzwyż/ i operacyjnego, a także między tematyką ogólnowojskową, specjalistyczną, ogniową, pedagogiczną itd. Preferować rozprawy naukowe kończące się wdrożeniem ich do praktyki. Zwiększyć odpowiedzialność promotorów, a w określonym stopniu również przełożonych służbowych za należyte i terminowe przygotowanie rozprawy doktorskiej oraz za pomyslną jej obronę. Wypracować i wdrożyć do praktyki lepsze od dotychczasowych metody sprawowania nadzoru nad habilitantami.

4. Usprawnić nadzór naukowy nad nauczycielami akademickimi, którzy uzyskali stopień doktora i doktora habilitowanego. W większym stopniu niż dotychczas analizować ich postępy, koncentrując uwagę przede wszystkim na tych, którzy uzyskują ponadprzeciętne wyniki i roszą nadzieje na dobrych samodzielnych pracowników naukowych. Powołać eksperymentalnie spośród członków Rady Naukowej ASG WP opiekunów do sprawowania nadzoru naukowego nad najbardziej perspektywicznymi nauczycielami akademickimi, przewidzianymi do nadania im w przyszłości tytułu naukowego.

5. Dokonać zmian w dotychczas stosowanych zasadach wyznaczania promotorów przez Rady Wydziałów oraz w metodzie ich pracy z doktorantami. Należy dążyć do równomiernego obciążenia obowiązkami

kami promotora wszystkich oficerów posiadających takie uprawnienia, przewidując jednocześnie, że w zasadzie żaden z nich nie powinien mieć w tym samym czasie więcej niż 2-4 doktorantów. Od recenzentów rozpraw doktorskich i habilitacyjnych w większym stopniu niż dotychczas wymagać pogłębionych ocen, prezentujących w sposób jednoznaczny wartość naukową opiniowanej rozprawy i jej przydatność użytkową.

1. Obrony rozpraw doktorskich i kolokwia habilitacyjne przekształcić w publiczne dyskusje o charakterze naukowym, naświetlające obiektywnie zalety i niedomagania prezentowanych w ich ramach rozwiązań problemów badawczych. Przywrócić należną rangę krytyce naukowej.

2. 6. Zwiększyć spójność naukową rozpraw doktorskich i habilitacyjnych z pracami badawczymi realizowanymi przez akademię i z pracami dyplomowymi słuchaczy. Przywiązywać większą niż dotychczas wagę do koncentracji wysiłku naukowo-badawczego w dziedzinach priorytetowych, określonych przez kierownictwo MON i wynikających z potrzeb poszczególnych rodzajów sił zbrojnych oraz rodzajów wojsk i służb. Dążyć by jak największa liczba prac naukowych /dyplomowych/ miała charakter użytkowy i zakończyła się wdrożeniem ich do praktycznej działalności. Inicjować opracowywanie zespołowych rozpraw naukowych pod warunkiem, że każdy z członków tego zespołu będzie mógł wykazać się osobistym wkładem pracy w rozwiązywaniu określonych problemów badawczych.

3. 7. Podnieść na wyższy poziom działalność publicystyczną, zwracając szczególną uwagę na organizację i realizację zadań w tej dziedzinie. Zapewnić dogodne warunki do szerszego niż dotychczas udziału kadry w upowszechnianiu dorobku naukowego

przede wszystkim na łamach wydawnictw wojskowych. Zmobilizować najmniej aktywną część nauczycieli akademickich do indywidualnego lub zespołowego opracowywania tematów, mając na uwadze zarówno ich rozwój naukowy, jak i potrzeby wojsk. Zwrócić większą niż dotychczas uwagę na merytoryczny i redakcyjny poziom publikacji.

B. W prowadzeniu prac naukowo-badawczych

1. Podnieść na wyższy poziom dotychczasowy sposób organizacji prac naukowo-badawczych, czyniąc go w pełni spójnym z poczynaniami w dziedzinie podwyższania kwalifikacji naukowych kadry akademickiej i pozaakademickiej. Przywiązywać większą niż dotychczas wagę do zrównoważenia liczby tematów badawczych i ich pracochłonności z realnymi możliwościami wykonawczymi kadry dydaktyczno-naukowej. Zachować właściwe proporcje między badaniami zleconymi ogólnie i wykonywanymi na potrzeby akademii.

2. W pracach naukowo-badawczych traktować priorytetowo problematykę wchodzącą w zakres sztuki wojennej, mając przede wszystkim na uwadze tematykę kierunkową wynikającą z rozkazów ministra obrony narodowej do szkolenia SZ PRL i z jego wystąpienia na dorocznych odprawach szkoleniowych kierowniczej kadry WP. Szczególny nacisk położyć na poszukiwanie nowych rozwiązań w dziedzinie dowodzenia i pracy sztabowej na szczeblach taktycznym i operacyjnym przy wykorzystaniu nowoczesnej techniki mechanicznej i elektronicznej.

3. Przejawiać więcej niż dotychczas dbałości o dobór zespołów badawczych. W ich skład oprócz dobrze przygotowanych oficerów akademii włączać - w zależności od potrzeb - specjalistów innych wyższych uczelni i instytutów, a także doświadczonych

oficerów-praktyków. Położyć szczególny nacisk na pełną weryfikację proponowanych rozwiązań podczas ćwiczeń szczebla taktycznego i operacyjnego. Szerzej i częściej niż do tej pory dokonywać wspomnianej weryfikacji przy wykorzystaniu elektronicznej techniki obliczeniowej /symulacja komputerowa/.

4. Poczynić starania o usprawnienie dotychczasowego systemu wymiany informacji między uczelniami wojskowymi i placówkami naukowo-badawczymi prowadzącymi badania na rzecz sił zbrojnych. Zlikwidować zdarzające się jeszcze wypadki rozwiązywania takich samych lub podobnych prac naukowo-badawczych. Dążyć do wymiany informacji naukowo-badawczej między wyższymi uczelniami armii państw Układu Warszawskiego. Zainicjować tworzenie zespołów składających się ze specjalistów różnych armii do prowadzenia wspólnych badań.

5. Polepszyć zabezpieczenie realizacji prac naukowo-badawczych pod względem literaturowym i informacyjnym. Wzbogacić księgozbiór Biblioteki Naukowej najnowszymi pozycjami zagranicznej literatury wojskowej. Usprawnić funkcjonowanie tej biblioteki, zwracając szczególną uwagę na jak najlepsze zaspokojenie potrzeb jej użytkowników, a w perspektywie - włączyć harmonijnie do tego celu nowy budynek biblioteczny. Nadać wyższą niż dotychczas rangę akademickiej informacji naukowej. Wzbogacić ją pod względem merytorycznym oraz podwyższyć jej komunikatywność i dostępność przez wykorzystanie techniki komputerowej.

6. Doskonalić metodykę organizacji i prowadzenia prac naukowo-badawczych. Przywiązywać większą niż dotychczas wagę do prowadzenia badań na potrzeby akademii. W zespołach naukowo-badawczych otoczyć niezbędną pomocą oficerów nie posiadających stosownej wiedzy i doświadczenia w danej dziedzinie. Zwiększyć

wymagalność w stosunku do osób uczestniczących w opracowaniu poszczególnych tematów.

W realizacji zadań dotyczących podwyższania kwalifikacji naukowych i prowadzenia prac naukowo-badawczych należy położyć szczególny nacisk na ich spójność oraz na dostosowanie do potrzeb wyższego szkolnictwa wojskowego, a także - stosownie do rzeczywistych możliwości akademii - do potrzeb dowództw i wojsk.

VI DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA I KADROWA

Pomyślna realizacja zamierzeń partyjno-politycznych, dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych jest w dużym stopniu uzależniona od stylu i metod działalności organizacyjnej i kadrowej. W działalności tej kryją się bowiem duże, dotychczas nie najlepiej wykorzystywane rezerwy. Dotyczą one m.in. optymalnego systemu wychowania kadry i słuchaczy, zachęcania ich do podwyższania swoich kwalifikacji, pobudzania do przedownictwa itp. Racjonalne wykorzystanie tych rezerw jest w pełni uzasadnione i możliwe, ale pod warunkiem, że w ujawnianiu ich i wykorzystywaniu będą uczestniczyły zarówno organy kadrowe, jak i dowódcze oraz dydaktyczno-naukowe. W związku z powyższym planuje się:

A. W dziedzinie strukturalno-organizacyjnej

1. Dokonać gruntownego przeglądu struktury organizacyjnej, zwracając szczególną uwagę na lepsze niż dotychczas jej dostosowanie do zadań realizowanych przez uczelnię. Zachować właściwy stosunek między liczbą stanowisk administracyjnych i dydaktyczno-naukowych, likwidując przerosty etatowe. Zweryfikować obciążenie kadry, zwłaszcza dydaktyczno-naukowej, dążąc przede wszystkim do usunięcia istniejącego w tej dziedzinie zróżnicowania.

Znowelizować dotychczasowe zakresy działania komórek organizacyjnych akademii i zakresy obowiązków osób funkcyjnych. Udoskonalic obowiązujące zasady przełożenia i podległości służbowej oraz funkcjonalnej.

2. Przeprowadzić szczegółową rewizję i dokonać usprawnienia dotychczasowego systemu obiegu informacji funkcjonującego w akademii. Uprościć aktualnie obowiązującą ewidencję, dostosowując ją do potrzeb poszczególnych użytkowników. Nasilić działania mające na celu przejście od ewidencji tradycyjnej do komputerowej. Maksymalnie ograniczyć sprawozdawczość, zwracając szczególną uwagę na jej zoptymalizowanie pod względem merytorycznym i częstości przedstawiania. Radykalnie ograniczyć korespondencję bieżącą głównie przez zastosowanie sformalizowanych dokumentów i znacznie częstsze niż do tej pory stosowanie technicznych środków przekazu informacji.

3. Polepszyć wyposażenie indywidualnych i zespołowych stanowisk pracy w urządzenia organizacyjno-techniczne oraz w środki mechanizacji i automatyzacji. Podwyższyć poziom przygotowania kadry i pracowników cywilnych do samodzielnego posługiwania się techniką biurową, a także do efektywnego jej wykorzystania w pracy sztabowej. Preferować przygotowanie kadry do samodzielnego wykorzystania mikrokomputerów, a także do opracowywania niezbędnych programów użytkowych. Przygotowywać również kadre do wykorzystania elektronicznej techniki znajdującej się w ośrodku obliczeniowym IBSO na zasadach abonenckich.

4. Usprawnić działalność akademickich organów kolegialnych. Poddać te organy pogłębionej analizie i ocenie pozostawiając do dalszego działania tylko te, które są nieodzowne w procesie dowodzenia i zarządzania uozelnją. W zależności od potrzeb po-

wołać do życia nowe organy kolegialne. Wyraźnie sprecyzować cel i przeznaczenie, skład osobowy, podległość oraz zakresy działania i zasady pracy poszczególnych organów. Wypracować system stawiania zadań organom kolegialnym i spożytkowywanie rezultatów ich pracy przez przełożonych służbowych. Uruchomić i racjonalnie wykorzystywać instytucje doradztwa i opiniot dawstwa naukowego, pedagogicznego, organizacyjnego, prawnego itp. Ograniczyć do minimum powoływanie do prac organów kolektywnych - komisji, zespołów, grup roboczych itp.

B. W dziedzinie rozwoju kadry akademickiej

1. Usprawnić dotychczasowy system pozyskiwania i przygotowywania kadry do realizacji zadań dydaktycznych i naukowych. Deprowadzić stopniowo we wszystkich komórkach akademickich, zwłaszcza w katedrach i instytutach, do ukształtowania właściwej struktury wiekowej kadry. Przejawiać więcej niż dotychczas dbałości o wprowadzenia do poszczególnych ogniw dydaktyczno-naukowych dobrze przygotowanych oficerów z wojsk. Nadać właściwą rangę stażom odbywanym przez nauczycieli akademickich w organach dowodzenia szczebla taktycznego i operacyjnego. Dążyć do osiągnięcia takiego stanu, żeby każdy z tych nauczycieli posiadał niezbędną praktykę w dowodzeniu i pracy sztabowej na tym szczeblu jakiego naucza słuchaczy /pułkowym, dywizyjnym, korpusnym, armijnym/.

2. Nadać systemowe kształty doskonaleniu kwalifikacji nauczycieli akademickich. W realizacji tego zadania zwrócić szczególną uwagę na ich przygotowanie pod względem pedagogicznym, uzyskiwanie stopni i tytułów naukowych oraz doskonalenie przygotowania pod względem praktycznym. Usprawnić dotychczasowe

metody utrzymywania kontaktów o charakterze merytorycznym z dowództwami poszczególnych rodzajów sił zbrojnych, rodzajów wojsk i służb, traktując je jako jedną z ważnych form poszerzania wiedzy i umiejętności taktyczno-operacyjnych i specjalistycznych. Większą wagę niż dotychczas przywiązywać do doskonalenia kwalifikacji kadry na stanowiskach określonych przydziałami mobilizacyjnymi.

3. Uzyskać zasadniczy postęp w poziomie przygotowania kadry do wykorzystania w procesie dydaktyczno-naukowym współczesnej techniki - audiowizualnej i organizacyjnej, a także mechanicznej i elektronicznej, używanej do realizacji zadań dowódczo-sztabowych w warunkach garnizonowych i polowych. Podnieść kwalifikacje kadry nauczycielskiej w dziedzinie organizacji i zarządzania. Pogłębić znajomość przepisów prawnych i przygotowania ekonomicznego. Sprawować ciągły, wnikliwy nadzór nad rozwojem kadry nauczycielskiej, stwarzając dogodne warunki do przyspieszonego rozwoju służbowego i naukowego najbardziej perspektywnym oficerom.

4. Przywiązywać większą niż dotychczas wagę do korpusu chorążych i podoficerów. Położyć szczególny nacisk na kształtowanie ich postawy ideowo-politycznej i etyczno-moralnej, oraz na polepszenie stosunku do obowiązków służbowych. Zweryfikować dotychczasowe metody podnoszenia kwalifikacji przez chorążych i podoficerów zawodowych, umożliwiając najbardziej wartościowym przyspieszony rozwój służbowy, łącznie z przechodzeniem do kolejnych wyższych korpusów osobowych. Śmiało niż dotychczas rezygnować z chorążych i podoficerów, którzy nie wykazują przydatności w służbie zawodowej.

5. Typowanie do nadania kolejnych, wyższych stopni wojskowych oraz orderów i odznaczeń traktować jako jedną ze skutecznych

metod wychowania wojskowego kadry. Postawa ideowo-polityczna i społeczna, wiedza i umiejętności, a przede wszystkim wyniki uzyskiwane w pracy i "żołnierskość" powinny mieć decydujący wpływ na udzielanie tych wyróżnień. Podobne kryterium należy również stosować przy wyznaczaniu oficerów na stanowiska docentów i nadawaniu tytułu profesora.

C. W pracy kadrowej ze słuchaczami

1. W większym stopniu niż dotychczas sprawować merytoryczny nadzór nad przygotowaniem kandydatów na studia w akademii. Sprawdzić przydatność wprowadzanego eksperymentalnie od jesieni 1987r. "Modelu przygotowania kandydatów na studia w ASG WP". W ciągu dwuletniego, głównie indywidualnego szkolenia przygotowawczego, trwającego :

w I etapie - na szczeblu dywizji -	10 miesięcy
w II etapie - na szczeblu OW i RSZ -	5 miesięcy
w III etapie - w ASG WP -	1 miesiąc, dokładnie rozpoznać kandydatów. Na studia zakwalifikowywać najwartościowszych, spełniających wymagania określone wspomnianym modelem.

2. Opracować i wdrożyć "Metodykę oceny przydatności słuchaczy na stanowiskach służbowych" po zakończeniu studiów w ASG WP. Metodyka powinna umożliwić zebranie obiektywnych danych o każdym słuchaczu niezbędnych do zaprogramowania dalszej jego drogi służbowej. Otoczyć większą niż dotychczas opieką słuchaczy szczególnie uzdolnionych. Ukierunkowywać ich pracę samokształceniową przez staranny dobór i stawianie zadań indywidualnych. Uważniej niż dotychczas analizować postępy słuchaczy uzyskujących słabe wyniki. Nie rokujących nadziei na pełnowartościowych oficerów dyplomowanych zwalniać z akademii nie później niż pod koniec pierwszego roku studiów. Podobną obserwacją i oceną

otoczyć słuchaczy studiów i kursów podyplomowych.

3. Zwiększyć udział akademii w wyznaczaniu absolwentów na stanowiska służbowe. Utrzymywać kontakt służbowy z wychowankami uczelni mając na uwadze spożytkowanie ich doświadczenia do doskonalenia programu studiów akademickich oraz metod nauczania. Dokonywać okresowo, np. co 3-5 lat, spotkania z absolwentami ASG WP, uzyskującymi przodujące wyniki w służbie w celu spożytkowania ich doświadczeń w pracy dydaktyczno-naukowej. We współdziałaniu z dowództwami /szefostwami/ szczebla centralnego i okręgowego przeprowadzać okresowe badania w celu zebrania opinii o stopniu przygotowania absolwentów do praktycznego rozwiązywania zadań w wojskach.

Zrealizowanie powyższych zadań powinno mieć liczący się wpływ na podwyższenie poziomu działalności dydaktyczno-naukowej i na jej rezultaty. Osiągnięcie tego celu wymaga jednak pogłębionego podejścia do pracy kadrowej. Muszą w niej oprócz dowódców /szefów/ i wyspecjalizowanych komórek kadrowych brać czynny udział organizacje partyjne, Rada Naukowa ASG WP i rady wydziałów, a także wszyscy nauczyciele akademicy.

VII ZABEZPIECZENIE FUNKCJONOWANIA ASG WP

Perspektywiczne kierunki działalności w dziedzinach partyjno-politycznej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej stawiają nowe, zwiększone wymagania przed wszystkimi służbami zabezpieczenia akademii. Muszą one w większym stopniu niż dotychczas zapewnić kadrze akademickiej i słuchaczom dogodne warunki do nauki, pracy i wypoczynku, a jednocześnie wszechstronnie zabezpieczyć ich poczynania. W celu zrealizowania tych zadań planuje się:

A. W dziedzinie rozbudowy bazy szkoleniowej

1. Położyć szczególny nacisk na dostosowanie bazy szkoleniowej do nowych programów nauczania. Uwzględniając ich treści potraktować priorytetowo bazę gabinetową - ogólnoakademicką, wydziałową, katedralną /instytutową/. Bazę terenową dostosować jedynie do potrzeb szkolenia ogólnowojskowego /wyszkolenie strzeleckie i fizyczna/. Doskonalenie kadry i słuchaczy z tematów wymagających użycia bazy polowej /garnizonowej i poligonowej/ realizować w oparciu o jednostki wojskowe, w których słuchacze odbywają praktyki szkoleniowe.

2. Skoncentrować wysiłek na rozbudowie i modernizacji szkolenych ośrodków dowodzenia - wojsk lądowych oraz wojsk lotniczych i obrony powietrznej kraju. Pierwszy z nich /wojsk lądowych/ rozbudować we współdziałaniu i przy pomocy GZSB, dostosowując go do potrzeb trzech szczebli dowodzenia - dywizyjnego, armijnego i frontowego. Drugi /wojsk lotniczych i obrony powietrznej kraju/ zmodernizować we współpracy z DWLot i DWOPK z pozostawieniem dotychczasowych szczebli dowodzenia. W ramach rozbudowy i modernizacji zwrócić szczególną uwagę na pełne wyposażenie wspomnianych ośrodków w techniczne środki dowodzenia, sprzęt audiowizualny i technikę komputerową.

3. W ciągu najbliższych 3-5 lat uzyskać liczący się postęp w zakresie wykorzystania sprzętu audiowizualnego, szczególnie magnetowidów, kamer telewizyjnych, projektorów filmowych itp., rozbudowując w tym celu zaplecze techniczno-obslugowe akademii - filmotekę /wypożyczalnia filmów i kaset magnetowidowych/ oraz studio nagrań i opracowań materiałów wizualnych /kasety magnetowidowe, slajdy, przeźrocza itp./. Ponadto wdrożyć do procesu dydaktycznego technikę mikrokomputerową oraz dokonać miedzi-

czego przełomu w wykorzystaniu techniki komputerowej ośrodka obliczeniowego IBSO. Zwrócić uwagę na racjonalne wykorzystanie powyższej techniki podczas zajęć szkoleniowych, szczególnie z taktyki, prowadzonych przez katedry poszczególnych rodzajów sił zbrojnych, wojsk i służb.

4. Nasilić działania w celu dokonania zasadniczej odnowy parku maszynowego oraz środków i urządzeń związanych z realizacją zadań wydawniczych. W najbliższych latach maksymalnie odciążyć kadrę dydaktyczno-naukową od najbardziej pracochłonnych czynności przez wyposażenie poszczególnych katedr /instytutów/ oraz innych komórek organizacyjnych akademii w niezbędne środki organizacyjno-techniczne i mechanizacji. Zapewnić słuchaczom studiów dyplomowych i podyplomowych niezbędne warunki do nauki maszynopisania, samodzielnego posługiwania się techniką mikrokomputerową oraz środkami technicznymi wykorzystywanymi w pracach dowódczo-sztabowych.

5. W znacznie większym stopniu niż dotychczas wykorzystywać mechaniczną i elektroniczną technikę obliczeniową do zadań o charakterze administracyjnym - ewidencja, planowanie, sprawozdawczość itp. W pierwszej kolejności technikę tę zastosować do rozwiązywania najbardziej pracochłonnych zadań związanych z organizacją, realizacją i zabezpieczeniem procesu szkolenia. Osiągnąć zauważalny postęp w technizacji operacji o charakterze kadrowym, gospodarczym i technicznym. W ciągu 5-7 lat zapewnić warunki do ostatecznej likwidacji tradycyjnych metod w wewnątrz-akademickim systemie ewidencjonowania, planowania i sprawozdawczości.

B. W dziedzinie zabezpieczenia technicznego i kwatermistrzowskiego

1. Podnieść poziom zabezpieczenia technicznego i kwatermistrzowskiego, zwracając szczególną uwagę na zaspokajanie potrzeb związanych z procesem dydaktycznym. Poczynić starania o dalszą poprawę warunków socjalno-bytowych w czasie ćwiczeń "pociągowych" i szkieletowych organizowanych ze słuchaczami kursów dyplomowych i podyplomowych. Wyposażyć komórki dydaktyczno-naukowe i administracyjne w niezbędne maszyny i urządzenia techniczne oraz zorganizować zaplecze dostosowane do ich remontu i konserwacji.

2. Zwiększyć troskę o zabezpieczenie przed utratą broni, amunicji, materiałów wybuchowych. Polepszyć nadzór nad postępowaniem i obchodzeniem się z bronią po jej wydaniu użytkownikom /warta, patrole, konwoje/. Zapewnić lepsze niż dotychczas warunki do remontu, przeglądów i konserwacji sprzętu samochodowego. Podwyższyć dyscyplinę eksploatacji pojazdów mechanicznych. Usprawnić system łączności wewnątrz akademii. Zorganizować abonencki system transmisji informacji na potrzeby użytkowników techniki komputerowej.

3. Dopilnować terminowej realizacji następujących inwestycji:

a. Lata 1986-1990:

- rozbudowa centralnej kotłowni;
- budowa przedszkola wojskowego;
- modernizacja dróg i placów.

b. Lata 1991-1995:

- budowa centralnej biblioteki;
- budowa łaźni żołnierskiej;

- budowa pomieszczenia dla oficera dyżurnego oraz wartowni, biura przepustek, izby odwiedzin;
- budowa zintegrowanego warsztatu służb technicznych;
- budowa myjni samochodowej;
- budowa magazynu żywnościowego.

4. Zapewnić realizację remontów gruntownych:

a. Lata 1986-1990:

- hali sportowej i basenu krytego;
- sali kina wraz z zapleczem;
- internatu słuchaczy /bl. 14/;
- stolarni WAK Nr 1, a ponadto zapewnić:
- adaptację bud. nr 94 na przychodnię lekarską;
- modernizację pralni wodnej;
- wymianę sieci i węzłów centralnego ogrzewania, sieci wodno-kanalizacyjnej.

b. Lata 1991-1995:

- warsztatu służby mundurowej w bud. nr 29;
- kuchni żołnierskiej w bud. nr 95;
- filii kasyna w bud. nr 171;
- internatu CDO w bud. nr 112;
- internatu-hotelu w bud. nr 27;
- magazynu w bud. nr 36.

5. Dokonać wyгородzenia z rejonu zajmowanego przez akademię osiedla mieszkaniowego "Polanka 1-2-3". Doprowadzić do estetycznego wyglądu rejon rozmieszczenia akademii - drogi, miejsca spacerowe, trawniki, skwery itp. Polepszyć oświetlenie rejonu zakwaterowania. W znacznie większym stopniu niż dotychczas wykorzystywać środki i urządzenia techniczne do utrzymania rejonów zewnętrznych. Doprowadzić obiekty uczelni i rejonu zewnętrzne do wzorowego stanu pod względem sanitarnym i bhp.

C. W dziedzinie utrzymania porządku, ochrony obiektów oraz
przestrzegania zasad biurowości

1. Poczynić starania o wykwaterowanie z rejonu uczelni jednostek i pododdziałów budowlanych będących głównymi naruszcicielami zasad żołnierskiego zachowania się, dyscypliny i porządku wojskowego, a także sprawcami przestępstw podrywających autorytet ASG WP. Podjąć zdecydowane działania w celu przełamania dotychczasowego zbyt liberalnego stosunku do wyglądu zewnętrznego, zachowania się i postępowania żołnierzy zawodowych i zasadniczej służby wojskowej. Nasilić walkę z "odwojskowieniem" i nie zaw sze właściwym stosunkiem do postanowień regulaminów wojskowych i przepisów.

2. Znowelizować dotychczasowy system ochrony akademii. Zwrócić szczególną uwagę na zauważalne podwyższenie skuteczności tej ochrony przez zastosowanie odpowiednich urządzeń sygnalizacyjno-alarmowych. Ograniczyć do niezbędnych potrzeb liczbę żołnierzy zaangażowanych do pełnienia służb i wart. Mając na uwadze specyfikę rejonu zakwaterowania akademii, położyć główny nacisk na ochronę najważniejszych obiektów. Podnieść na wyższy poziom pełnienie służb dyżurnych. Zmienić dotychczasowy nie najlepszy stosunek kadry i żołnierzy do pełnienia służby wartowniczej. Zwiększyć odpowiedzialność dowódców, szefów itp. za pełnienie służb dyżurnych i wart przez podległych im żołnierzy.

3. Zdecydowanie przeciwdziałać wszelkim, nawet najmniejszym naruszeniom przepisów dotyczących zasad przestrzegania biurowości w wojsku. Nie dopuścić do wynoszenia materiałów niejawnych bez zgody przełożonych poza budynki wydziałów. Zwrócić uwagę na selektywne udostępnianie informacji stanowiącej tajemnicę

państwową lub służbową. Konsekwentnie przeciwdziałać wykorzystywaniu nieautajniowanych środków łączności do prowadzenia rozmów na tematy niejawne.

4. Rozwinąć działania mające na celu usprawnienie stylu i metod pracy służbowej. Ujednolicić system planowania zasadniczych przedsięwzięć w układzie rocznym i miesięcznym. Uprościć i dostosować do rzeczywistych potrzeb system planowania specjalistycznego w pionach: politycznym, szkolenia, naukowym, gospodarczym i liniowo-technicznym. Maksymalnie ograniczyć liczbę, częstotliwość przesyłania i objętość korespondencji, a także dostosować jej treść do faktycznych potrzeb poszczególnych szczebli kierowania. W większym stopniu niż dotychczas stosować sformalizowane wzory i druki. Jak największą część informacji przekazywać ustnie i za pomocą technicznych środków łączności. Rozwinąć prace nad komputerowym systemem informowania kierownictwa.

5. Usprawnić dotychczas stosowane metody kontroli i rozliczania służbowego. Opierając się na "Instrukcji działalności kontrolnej i rozliczeniowej w SZ PRL" i doświadczeniach zebranych w roku akademickim 1986-1987, opracować "Instrukcję działalności kontrolnej i rozliczeniowej ASG WP", obejmującą problematykę wszystkich pionów funkcjonalnych uczelni. Podnieść na wyższy poziom organizację i prowadzenie kontroli i rozliczania. Podwyższyć ich wnikliwość, pryncypialność i skuteczność. Zaktywizować działalność ogólnoakademickiego Zespołu Kontroli Społecznej.

Powyższe dostosować do głównych zadań realizowanych w pionach partyjno-politycznym, szkoleniowym i naukowo-badawczym, mając na względzie potrzebę dokonania pozytywnych zmian w stylu i metodach pracy akademii.

ZAKOŃCZENIE

Doskonalenie funkcjonowania Akademii Sztabu Generalnego WP, osiągnięcie pożądaných wyników w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej jest procesem ciągłym, ściśle powiązonym z rozwojem i potrzebami sił zbrojnych PRL. Temu celowi mają służyć kierunki działalności służbowej akademii na najbliższe dziesięciolecie. Nie są one zamknięte. Ich konstrukcja, ustalenia i kierunki działania mogą być wzbogacone nowymi rozwiązaniami wynikającymi z rozwoju sytuacji i potrzeb obronności kraju.

Planowane zabiegi, obejmujące podstawowe ogniwa i sfery działalności uczelni, winny sprzyjać osiągnięciu przez nią głównego celu, wspomagać jego realizację. Tym celem jest kształcenie wysokokwalifikowanych kadr dowódczych i sztabowych wojsk lądowych, lotniczych i obrony powietrznej kraju, oficerów - o socjalistycznej postawie politycznej i moralnej oraz horyzontach myślowych przełomu XX i XXI wieku, a także wnoszenie do nauki i sztuki wojennej sił zbrojnych PRL wkładu odpowiadającego randze i możliwościom akademii.

Konstruując główne kierunki doskonalenia działalności Akademii Sztabu Generalnego WP, nie założono większych zmian w samej strukturze procesu kształcenia. Wskazano natomiast na konieczność dokonania przewartościowań jego celów i zadań oraz sposobów ich realizacji. Niezbędne zmiany, dokonywane podczas normalnego funkcjonowania uczelni, zamierza się realizować etapami. Wymagać to będzie racjonalnego podejścia do ustalenia kolejności dokonywanych zabiegów, tempa ich wdrażania itp., a także przestrzegania zasady, że wprowadzenie "nowego" nie może zakłócać normalnego funkcjonowania uczelni, powinno natomiast

tworzyć odpowiednio wyższe podstawy przejścia do kolejnego etapu, charakteryzującego się bardziej sprawnym i efektywnym działaniem.

W materiale szczególnie wyeksponowano rolę kadry akademii. Systematycznie uzupełniana młodymi absolwentami oraz oficerami z wojsk, zamierzona w dydaktyce, wychowaniu i pracy naukowo-badawczej, wysoce zaangażowana - będzie decydującym czynnikiem zapewniającym pomyślną realizację założonych w programie celów.

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

A/10-1

10

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP.....	2
I PROGNOZA.....	3
II ZASADNICZE ZADANIA.....	5
III PRACA PARTYJNO-POLITYCZNA.....	14
IV DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZA.....	19
V DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA.....	24
VI DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA I KADROWA.....	30
VII ZABEZPIECZENIE FUNKCJONOWANIA ASG WP.....	35
ZAKOŃCZENIE.....	42

Wydrukowano w 35 egz.
Egz. nr 1-35 Kano. Tajna
Wyk. Zespół Ofic.
Druk W.R. dnia 18.03.87r.
Druk ASG WP nr pf-479/WW
Korekta autorska.

